

hvis det ærede Medlems Bemærkninger skulde føre til, at den højtærede Minister eller Rigsdagen kom til den Anskuelse, at Folkeuniversitetsundervisningen nu var noget, man skulde skrinlægge. Skal der gøres noget, bør det være det, at den højtærede Minister tager en Forhandling op med dem, der leder denne Sag, for muligt ved sin Sagskundskab, hvad Folkeundervisningen angaar, at staa de paagældende bi og faa Sagen ind paa et noget mere frugtbart Spor. Det var ikke for at tale om denne Sag, jeg begærede Ordet; men da jeg i Sommerens Løb har taget Del i Folkeuniversitetsundervisningen og ogsaa, da Sagen kom frem, skrev om den, fandt jeg, at jeg havde en moralsk Forpligtelse til med nogle faa Ord at forsvare den og for min Persons Vedkommende at bekende min Tro paa, at den har stor Betydning.

Jeg har bedt om Ordet for at gøre et Par Bemærkninger angaaende et Par andre Spørgsmaal. Der findes under Betænkningens Nr. 151 en Redegørelse for Dansk Skolemuseums Virksomhed. I Anledning af denne Sag vil jeg gerne henvende et Par Ord til den højtærede Undervisningsminister. Jeg har nemlig den Opfattelse, at denne Institution er af en ganske overordentlig stor Betydning for vort Lands Skolevæsen; men jeg tilstaar, at hvis den skal maales paa den Vis, at man undersøger, hvor mange Tusind der har været for at laane Bøger, hvor mange Tusind der har siddet i Biblioteket for at læse, og hvor mange Tusind der har været for at se Udstillingerne, er det muligt, at man ogsaa overfor denne Institution vil kunne komme til det Resultat, at Pengene er givet flot ud. Men saaledes maaler jeg ikke paa den Slags Omraader, for det er undertiden ikke det umiddelbare Tal, der er vejledende; det har ogsaa ganske overordentlig stor Betydning, hvem det er, der ved den givne Lejlighed har været paa dette Bibliotek, paa denne Læsestue eller har været til Stede og set den ene eller den anden Udstilling. Man maa ikke lukke sine Øjne for, at Dansk Skolemuseum er en Institution, som først og fremmest henvender sig til, hvad jeg vil kalde de bedste indenfor den danske Pædagogik. Den henvender sig i særlig Grad til de Mænd og Kvinder, som har Initiativet paa Opdragelsens Omraade, eller som, naar de ikke selv har Initiativ, dog i alt Fald er lydhøre overfor det nye værdifulde, der kommer frem. Derfor kan man ikke uden videre maale denne Institutions Betydning ved at tælle op; men man maa se paa, hvad det er, der har været udstillet, og hvad der paa anden Vis har været

virket, og saa stole paa, at før eller senere kommer det til at faa Betydning for dansk Opdragelse.

Nu er der efter min Mening netop gjort et stort Arbejde, et prisværdigt Arbejde af Dansk Skolemuseum i mange Henseender, navnlig i de sidste Aar, idet Museet har været meget ivrigt for at foranstalte Udstillinger af de pædagogiske Nydannelser, ikke alene af de pædagogiske Nydannelser i vort eget Land, men ogsaa af dem, der kommer frem i fremmede Lande. Der paatænkes f. Eks. en Udstilling af Elevtegninger fra engelske Skoler, der vil senere komme en Udstilling af Elevtegninger fra franske Skoler, ligesom der har været Udstillinger af Elevarbejder fra danske Skoler. Nu er det jo saaledes — det er beklageligt, at det er saaledes —, at Fremskridt paa Opdragelsens Omraade arbejder sig meget langsomt frem. Hvis man derfor vil vurdere en Institution som Dansk Skolemuseum derved, at man siger: Hvad har den saa ført til lige straks? saa faar man let en skæv Opfattelse og kommer til at tro, at den ikke har Betydning. Her maa man have Taalmodighed.

Mit Ønske gaar i den Retning, at man skulde udvide Dansk Skolemuseum. Naar der nemlig har været en Udstilling, f. Eks. af en eller anden ny Form for Sløjd eller Fysiksløjd eller af Tegning af speciel Art, som har vakt stor Opmærksomhed, saa er der dog den Ulempe derved, at Udstillingen en skøn Dag holder op, og de, der ikke har set den, har dermed mistet Chancen for at blive paavirket af den. Hvis man derimod kunde skaffe saa megen Plads, at der kunde blive et lille værdifuldt Udvalg af de særlig interessante Ting, vilde det være af den allerstørste Betydning for Fremskridt paa Opdragelsens Omraade. Derfor vil jeg gerne i Anledning af den Meddelelse, der her er kommet i Betænkningen, bede den højtærede Minister se med Villie paa Dansk Skolemuseum, hvad jeg slet ikke nærer nogen Tvivl om, at han gør, og ogsaa tage under Overvejelse, om der ikke kan foretages Udvidelser; saaledes at man fra denne Institutions Side paa meget effektiv Maade stadig kan støtte Fremskridtsmænd indenfor Opdragelsesteori og -praksis.

Dernæst vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af den i Betænkningen under Nr. 162 trykte Skrivelse til Finansudvalget fra Undervisningsministeren angaaende Tilskud til Fremme af forebyggende Børneforsorg. Der er her givet den høje Rigsdag meget fyldig Be-